

Ziedaar de kunstenaar

THEATER ★★★★★

Lenz

Vanavond nog in Malpertuis, Tielt.

Dan op reis tot 29 maart (www.malpertuis.be)

Als een daverend onweer begint *Lenz*: gedonder en gebliksem van nieuwsflitsen, waaiende meningen, flarden van een wereld die totaal in de soep draait. Dit is de overdadige werkelijkheid waarvan kunstenaars wordt gevraagd er zich meer toe te verhouden: een storm die je op je hart pakt. Begin er maar aan.

Regisseur Piet Arfeuille bepleit daartegenover een door en door romantisch kunstenaarsbeeld. Thomas Janssens, als de achttiende-eeuwse Sturm und Drang-dichter Jakob Lenz, zal zich naakt terugtrekken en huiveren om de pure kracht van natuur, bergen, kosmos. Hij zal, ontheemd als een jezusfiguur met bloemenkroon, God aanroepen en aan God verzaken. Hij zal in een delirium gaan, als 'een ziel zonder opperhuid'. Hij is de alom aangeraakte, reikend naar het wonder van het hogere. Het is op het randje, zoals elk persoonlijk manifest. Maar op dat randje ont-

Thomas Janssens: groot talent. ©Paul De Cloed

hult Janssens zich weerom als een van de grote talenten van zijn jonge generatie. Nu niet als auteur, maar als acteur: zijn gebaren schieten wel wild alle kanten op, maar zijn helder als kristal. Ook uit zijn mond neem je het appel van Arfeuille voor radicale openheid voor waar.

Bovendien is er een tegenkracht. Dominee Oberlin, een rol voor Jorre Vandebussche, staat voor de rustige ratio, het afgemeten management. Hij verhoudt zich tot Lenz zoals de twee houten deorschotsen tegenover elkaar: een stukje intiem, maar ook met een gapende scheur tussen hen in. Ziedaar de kunstenaar: één blok gespletenheid. Anders dan andere kunstenaarsportretten in theater (*zie blz. 18*) heeft *Lenz* iets te verdedigen: de kracht en het belang van het afwijkende. Voor één keer klinkt dat niet hol, maar vol. Misschien is het zelfs wel tot Joke Schauvliege dat *Lenz* poneert: 'Iedere vorm van directe planmatigheid is het begin van een ramp.'

WOUTER HILLAERT

De standaard (15/02/2014)